

ПРЕДАТЕЛСТВОТО НА ИУДА ИСКАРИОТ

Тук ще разгледаме разказите на св. евангелисти Матей, Марк, Лука и Йоан за деянията на Иуда по време на проповедническата дейност на Спасителя, и най-вече за намерението му да предаде своя Учител, самото предателство и неговия печален край.

При изброяване на Дванадесетте апостоли първите трима евангелисти пишат:

“И Иуда Искарот, който щеше да Го предаде.”

За него говори по този повод и св. Йоан Богослов: *“защото Иисус отначало знаеше... кой ще Го предаде”* (Йоан. 6:64) и предава думите Му:

“Не Аз ли избрах вас дванайсетте? Но един от вас е дявол. Говореше за Иуда Симонов Искарот, защото той, бидейки един от дванайсетте, щеше да Го предаде” (Йоан. 70-71).

За Иуда се говори при гостуването на Иисус и учениците Му в дома на Симон Прокажени. Тогава една жена, носейки алабастрен съд с миро, като го счупила, възливала миро върху главата на Иисус. И възнегодували учениците Му, казвайки помежду си:

“Защо стана това пражосване на мирото? Та то можеше да се продаде... и парите да се раздадат на сиромаси” (Марк.14:3-5).

Тези думи св. Йоан Богослов влага в устата на Иуда Симонов Искарот и допълва:

“Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето и крадеше от онова, каквото там пускаха.)” (Йоан. 12:6).

След този случай в къщата на Симон Прокажени св. ев. Лука съобщава:

“И влезе сатаната в Иуда, наричан Искарот, един от... дванайсетте. И той отиде и се наговори с първосвещениците и воеводите как да им Го предаде” (Лука 22:3-4).

Решението на Иуда св. евангелист Матей предава така:

“И рече: какво ще ми дадете, та да ви Го предам? А те му предложиха трийсет сребърника” (Мат. 26:15).

И св. ев. Лука продължава: *“И той обеща, и търсеше сгодено време да им Го предаде не пред народа” (Лука. 22:6),* защото се е страхувал да стори това свое пъклено дело открито.

Следват разговорите по време на Тайната вечеря. Това най-подробно разказва св. Йоан Богослов:

“И във време на вечеря, когато дяволът беше вече вложил в сърцето на Иуда Симонов Искарот да Го предаде”(Йоан. 13:2)

Иисус казва на Петра:

“Умитият има нужда само нозете си да умие, защото цял е чист; и вие сте чисти, ала не всички. Защото Той знаеше кой щеше да Го предаде, затова и рече: не всички сте чисти” (13:10-11).

И продължава:

“Не за всички ви говоря: Аз зная кои съм избрал. Но да се сбъдне Писанието: “който яде с Мене хляб, дигна против Мене петата си” (13:18).

“Като каза това, Иисус се смути духом, засвидетелства и рече: “истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде” (13:21).

На въпроса на обичания от Учителя ученик:

“Господи, кой е? Иисус отговори: онзи е, комуто Аз натопа залък и подам. И, като натопа залъка, подаде го на Иуда Симонов Искарот. И тогава, подир залъка, сатаната влезе в него. А Иисус му рече: каквото ще вършиш, върши по-скоро. Никой обаче от насядалите на трапезата не разбра, защо му каза това. А понеже Иуда държеше ковчежето, някои мислеха, че Иисус му казва: купи, каквото ни трябва за празника, или да раздаде нещо на сиромаси. Той, като взе залъка, веднага излезе; беше нощ” (13:25-30).

Този момент допълва св. евангелист Матей с думите на Иисус Христос:

“Прочее, Син Човеческий отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото

Син Човеческий ще се предаде; добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил. А Иуда, който Го предаде, отговори и рече: да не съм аз, Рави? Иисус му отговори: ти каза” (Мат. 26:24-25).

В Своята първосвещеническа молитва Иисус Христос казва за Своя предател:

“Когато бях с тях на света, Аз ги пазех в Твоето име; ония, които си Ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието” (Йоан. 17:12).

Св. евангелист Йоан Богослов подробно описва и самото предателство:

“Като каза това Иисус, излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, дето имаше градина, в която влезе Сам Той и учениците Му. А това място знаеше и Иуда, който щеше да Го предаде, защото Иисус често се събираше там с учениците Си. Тогава Иуда, като взе една чета войници и слуги от първосвещениците и фарисеите, дохожда там с фенери, светила и с оръжия. А Иисус, знаейки всичко, каквото щеше да стане с Него, излезе и им рече: кого търсите? Отговориха Му: Иисуса Назорея. Иисус им казва: Аз съм. С тях стоеше и Иуда, който Го предаваше” (Йоан. 18:1-5).

Евангелист Марк допълва:

“А оня, който Го предаваше, бе им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го и водете зорко. И като дойде, веднага се приближи до Него и казва: Рави, Рави! и Го целуна” (Марк. 14:44-45).

А св. евангелист Матей предава сцената по-подробно:

“Радвай се, Рави! и Го целуна. А Иисус му рече: друже, защо си дошъл?” (Мат. 26:49-50)

Св. евангелист Лука допълва думите, казани от Иисус Христос:

“Иудо, с целуване ли предаваш Сина Човечески?” (Лук. 22:48)

А за участието на предателя говори само св. ев. Матей:

“Тогава Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и стареите, като каза: съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси. Първосвещениците прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странни ци; затова и донес тая нива се нарича кръвна нива” (Мат. 27:3-8).

Това е тъжната история за предателството на Иуда Искарот.

Тази евангелска история е много поучителна за всички ни, защото и сега се намират продажни люде, които за пари, облаги и издигане в почести са готови да предадат и братя си, и честта си, и вярата си, дори и Църквата.

Стоян Тодоров Мерджанинов

Из книгата [“Към колебаещия се във вярата”](#), “Синодално издателство”, 1999 година

“Треклят сын погибельный Иуда еже за сребролюбие давится”. Своеобразен орден на предателя Юда, изработен през 1709 от руския цар Петър I и предназначен за Мазепа и другите предатели и користолюбци.

Източник: pravoslavieto.com

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 08.04.2015

На 08.04.2015 отбелязваме паметта на:

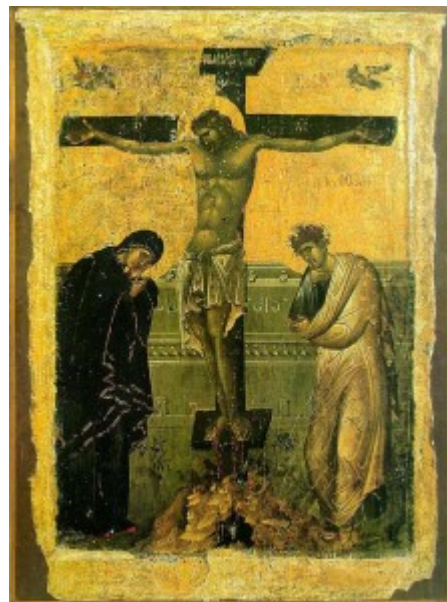
Св. ап. Иридион, Агав, Руф, Флегонт и Ермий

Житие на Св. ап. Иридион, Агав, Руф, Флегонт и Ермий

[ЖИТИЕ НА СВ. АПОСТОЛИ ИРОДИОН, АГАВ, РУФ, АСИНКРИТ, ФЛЕГОНТ И ЕРМИЙ – 08.04.2015](#) > [Житие на Св. ап. Иридион, Агав, Руф, Флегонт и Ермий](#)

СЪБИТИЯТА ЧЕСТВАНИ ПРЕЗ СТРАСТНАТА СЕДМИЦА

В службата на **Великия понеделник** Църквата прославя патриарха Иосифа и спомня евангелското събитие за проклевването на безплодната смоковница (Марк 11:12-14, 20-26, Мат. 21:18-22).

През **Великия вторник** тя спомня притчата за десетте деви (Мат. 25:1-13), която е легнала в основата на тропаря "Се жених":

"Ето младоженецът иде в полунощ, и блажен е тоя раб, когото намери буден, а недостоеен е оня, когото намери безгрижен.

Прочее, внимавай, душо моя, да не те налегне сън, та да бъдеш предадена на смърт и да останеш вън пред затворените врати на Царството, но опомни се и възкликни: свят, свят, свят си, Боже, заради Богородица помилуй нас!"

["Се, Жених грядет в полунощи, и блажен раб, егоже обрящет бдяща: недостоин же паки, егоже обрящет унывающа. Блюди убо, душе моя, не сном отяготися, да не смерти предана будеши и Царствия вне затворишися, но воспрями зовущи: Свят, Свят, Свят еси, Боже, Богородицею помилуй нас."]

Богослужението на **Великата сряда** ни спомня две събития: 1) разкажанието на разпътната жена

и 2) намерението на Иуда да предаде Учителя си.

На **Великия четвъртък** Църквата напомня за няколко събития: омиване нозете на учениците от Сина Божи, Тайната вечеря, молитвата на Спасителя в Гетсиманската градина и предаването Учителя на любовта на тежки страдания и кръстна смърт. Вечерта на този ден се четат дванадесет Евангелия. След прочитането на петото Евангелие, свещенослужителите изнасят от олтаря в средната част на храма св. Кръст. Християните падат на колене пред него благоговейно и смирено целуват раните на Спасителя, доброволно понесени от Него за спасение на човечеството. Дванадесетте евангелски зачала са подбрани от Църквата така, че да се очертаят напълно страданията на Спасителя.

На **Великия петък** Църквата спомня страшната трагедия, която се е разиграла на Голгота. В този ден не се извършва св. Литургия, защото самата тя по същество е образ на Голготското жертвоприношение; вместо св. Литургия се четат т.н. царски часове. Предполага се, че автор на този богослужебен ред е св. Кирил Йерусалимски, живел в IV век. През VII в. Йерусалимският патриарх Софроний преработил това чинопоследование. В началната си форма, обаче, то съществувало и много по-рано, още от II в. Апостолският мъж Ерм в своя "Пастир" определено говори за петъка като постен ден, посветен в чест на Христовата смърт.

На вечерното богослужение на Великия петък се извършва опело на пречистото Христово тяло.

Автор: Архим. Йона, Учебник по Литургика

Източник: pravoslavieto.com

БОГОСЛУЖЕНИЯТА ПРЕЗ СТРАСТНАТА СЕДМИЦА В СОФИЯ

От вчера започна Страстната седмица, през която молитвено си припомняме последните събития от земния живот на Спасителя и завършека на Неговото спасително дело. В храм „Св. пророк Илия“ (ж.к. „Дружба“ 2) също продължават да се служат всички Великопостни служби.

Вечерта в неделя, понеделник и вторник във всички храмове ще се отслужи „Последование на Жениха“. В митрополитската катедрала „Св. Неделя“ последованието ще започне в 19:00 ч. Молитвено участие в службата ще вземе Браницкият еп. Григорий, викарий на Софийския митрополит.

Сутринта на Велики четвъртък от 9 ч. епископ Григорий ще отслужи св. Литургия в църквата „Св. Неделя“, след която ще бъде отслужен Велик маслосвет.

Вечерта на Велики четвъртък от 18:30 ч. в Патриаршеския катедрален храм-паметник „Св. Александър Невски“ ще се извърши последованието на 12-те евангелия. В богослужението ще вземат участие Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит и епископите Тивериополски Тихон и Браницки Григорий.

На Велики петък сутринта, от 9 ч., ще бъде изнесена св. Плащаница. В богослужебното последование в митрополитската катедрала „Св. Неделя“ ще вземе участие Браницки еп. Григорий.

Вечерта от 18:30 ч. в „Св. Неделя“ ще бъде извършено Опело Христово с участието на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит и преосвещените епископи Тивериополски Тихон и Браницки еп. Григорий.

На Велика събота сутринта от 9 ч. в „Св. Неделя“ епископ Григорий ще отслужи св. Литургия. В пасхалната нощ в 23:15 ч. в „Св. Александър Невски“ ще бъде посрещнат Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит, който ще възглави Пасхалната св. Литургия.

Източник: www.dveri.bg

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 07.04.2015

На 07.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. преп. Георги, еп. Митилински

Житие на Св.преп. Георги, еп. Митилински

[ЖИТИЕ НА СВ. ПРЕПОДОБНИ ГЕОРГИ, ЕПИСКОП МИТИЛИНСКИ - 07042015](#) > [Житие на Св. преп. Георги, еп. Митилински](#)

СТРАСТНАТА СЕДМИЦА

„Господ, отивайки на доброволни страдания, казваше на Апостолите по пътя: *ето, възлизаме в Иерусалим и Син Чоческий ще бъде предаден на разпятие* (Мат. 20:18). Впрочем елате да Го придружаваме и да се разпънем за житейските удоволствия заради Него“. Така светата Църква ни кани да съпътстваме, да страдаме и да се съразпънем с Господа в тези дни, посветени на спомена за Неговите божествени страдания и смърт. „Каквото и да правите, правете го както трябва и ще придружавате Господа“. Ето, ние постим, посещаваме светия храм, молим се и у дома, прекарваме известно време само със себе си, наложили сме си някои благочестиви занимания. Като постим телесно, нека заставим и душата да пости: да отсичаме пожеланията, да потушаваме възникналите порочни движения – гняв, осъждане, гордост, корист, неотстъпчивост и пр. Отрудвайки тялото с молитва в храма или у дома, да се потрудим и духом благоговейно да стоим пред лицето на Господа в сърцето си, с внимание към онова, което се пее и чете.

Да пристъпим още по-близо. Да застанем пред съда, подобно на Господа. Вие вече сте намислили да сторите това. Разбирам вашето говеене с цел да се приобщите със светите Христови Тайни. Към най-достойно причастяване се приготвяме чрез очистване на нашите души от всички грехове в покаянието. А ето какво е нужно: да прегледаме нашия живот и да го сравним с евангелските заповеди, да отхвърлим всичко, което е несъобразно с тях, да осъзнаем нашата виновност в това и да осъдим себе си без самооправдание, да се съкрушим сърдечно и да оплачем всичко, с което сме оскърбили Господа, да се изповядаме открито за всичко, с твърдо намерение да не се подаваме повече на

греховни увлечения. Който извърши това по съответния начин, той ще се оприличи на Господа, когато Го водили за съд и осъждане при Ана и Каяфа, от там при Пилат, от Пилата при Ирод, от него пак при Пилат. Разликата е в това, че Господ Иисус съдили и поругавали несправедливо, а ние ще осъдим и съкрुшим себе си справедливо. Но както Господ Иисус е осъден несправедливо за наше оправдание, така и нашето справедливо самоосъждане ще ни бъде за оправдание, чрез невинното осъждане на Господа.

Искате ли накрая да пристъпим към самия Иисус и да вървим с Него към Неговото доброволно страдание – като че ли стъпка по стъпка?

Ето какво трябва да направим: да преминем с дълбоко размишление целия кръстен път на Господа, да възприемем неговото страдание с чувство, доколкото това е по силите на нашето естество, и да Му състрадаваме сърдечно.

Да започнем с молитвата на Господа в Гетсиманската градина, в скръб и изнемога до кървава пот, да вървим с вързания Христа по стръмнини и долове до двора на първосвещениците. Да останем с Него при несправедливите обвинения против Него, при подигравките и осмиванията на слугите, при отричането на апостол Петър. Да отидем след Него при Пилат, от Пилат при Ирод и обратно. Да чуем виковете на тълпата, яростта на съдиите и несправедливата присъда. Да понесем с Него кръста към Голгота – тежък до падане под него, при шума на заслепения народ и жлъчните разговори на тържествуващите старейшини.

Да пренесем върху себе си приковаването към кръста, когато в жива плът са забивани гвоздеи, издигането на кръста, което е разпъвало раните и причинявало страдания, плача на приближените и сред тях съкрушената Майка на Господа, насмешките на неразумните, крайното изтощение до жажда и навеждането на главата с предване на духа. Да преминем всичко това мислено и да го възпроизведем по-живо у себе си; да възбудим у себе си съчувствие към тия страдания и така искрено да ги изживеем, като че ли ние самите страдаме и сме наранявани. И ще се оприличим на жените, които, вървейки след Иисуса, понесъл кръста, плакали.

Така, стъпка по стъпка, ще се приближаваме по-близо и по-близо до Христа Господа, Който отива на доброволни страдания и ще Го придружаваме. Започнали с телесни трудове, да преминем от тях към духовни подвизи. А заедно с едните и другите нека извършим самоизпитание, в покаяние да оплачем и да поправим лошото, за да се причастим достойно с Христовите Тайни. А накрая, с дълбоко размишление върху страданията на Господа Иисуса да Му съчувстваме и състрадаваме. Но само това ли? Не забелязвате ли, че само с това пътят не може да бъде завършен? Така само придружаваме Господа Иисуса, Който отива на смърт. Но трябва не само да Го придружим, а и да се съразпънем с Него. Как ще стане това? Когато тръгнем по пътя на истинския християнски живот и на дело започнем да изпълняваме Христовите заповеди, тогава ежеминутно ще разпъваме себе си заради Господа или спасително ще се съразпъваме с Христа Спасителя. Всичко посочено по-рано е само приготовление към това.

В страданията на Христа Господа и състраданието към Него ние имаме подбуда към християнски добродетелен живот, в душевно-телесните подвизи получаваме помощ за него, в покаянието и причастяването слагаме неговото начало и получаваме сили. Като сме извършили всичко, сега остава да започнем на дело да живеем наистина по християнски. А как и защо този живот е сързпятие с Господа Иисуса, ще разберете своевременно. Сами ще почувствате как, при изпълнение на християнските добродетели, ту ръцете и нозете се пригвоздяват, ту сърцето се поразява, ту главата се увенчава с трънен венец, ту цялото тяло на нашето естество се покрива с рани. Няма да пояснявам как става това. Вие сами знаете или ще узнаете. Ще завърша моето слово с искрено пожелание към вас: Господ да ви благослови, не само да Го придружавате, но и да се съразпъвате с Него, защото няма друг път към спасение. Амин.

Автор: Свети Теофан Затворник

Източник: Духовно огледало - Беседи за поста и покаянието през светата Четиридесетница

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 06.04.2015

На 06.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Евтихий, патриарх Цариградски

Житие на Св.Евтихий, патриарх Цариградски

БОГУ ДАР ЗА ЦВЕТНИЦА

Тази неделя (05.04.2015 г.) на празника Вход Господен в Йерусалим, в храм "Св. пророк Илия" ("Дружба" 2), бе отслужена тържествена св. Литургия от протойерей Димитър Москов. На призива, който свещеникът възглася на всяка св. Литургия: *"със страх Божи, вяра и любов пристъпете"*, пристъпиха деца и възрастни към тайнство св. Причастие. Както се казва в едно от църковните песнопения: *"Чашата на спасението приеа и името Господне призоваха, приеа и видяха, че е благ Господ"*! С радостни и причастени сърца посрещнаха Царя на царете със словата: *"Осанна! Благословен е Идещият в името Господне!"*

След св. Литургия бяха проведени занимания с децата в двора на храма. Тяхната задача бе да изрисуват стъклени вази, които да поднесат в дар на храма. Предната неделя децата се запознаха с Библейския разказ, свързан с празника и вчера трябваше да отговорят на въпроса: Какво е подарил Бог на човечеството, на хората? След като с общи усилия децата си припомниха, че Бог е дарил на света победата над злото и възможността за спасение на целия свят, то ние също трябва да Му дарим специален дар – своята любов, послушание и добри дела.

Децата с радост приеа задачата да изрисуват вазите, които да дарят Богу, с радост и старание рисуваха за Него. Но тъй като вазите бяха само две и трябваше всеки да нарисува своето цвете на Бог върху тях, не мина и без сърдити, които се разсърдиха, че и други украсяват тяхното цвете. В този празничен ден имаме инцидент с една от вазите, но всички разбрахме поуката, че когато желаем да дарим нещо на Бог, то трябва да е от сърце, без да се сърдим. След тази трудност стигнахме до решение, така че всички да са доволни и накрая с радост дарихме изрисуваната ваза, която протойерей Емилиян Костадинов с радост прибра в олтара, докато изсъхне.

Това беше пътят, по който всеки получи ценен урок и придоби радост, за дари труда си на Бог!

ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов **брой 184** на Енорийски лист "**Благовестие**". Може да го намерите по-долу

[Енорийски лист Благовестие, брой 184](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 05.04.2015

На 05.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мци Агапод и Теодул

Житие на Св. мци Агапод и Теодул

[ЖИТИЕ НА СВЕТИ МЪЧЕНИЦИ АГАТОПОД И ТЕОДУЛ - 05042015](#)>Житие на св. мци Агапод и Теодул
